

บทที่ 2

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า เอกสาร วรรณคดี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง เครื่องมือวิจัย และใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยรวบรวมไว้ดังนี้

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

โครงการการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หมายถึง การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนต่อโรงเรียน หรือการแข่งขันกีฬาระหว่างกลุ่มโรงเรียน รวมไปถึงการแข่งขันกีฬาที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนจัดขึ้น โครงการการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนแตกต่างจากโครงการการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนในหลาย ๆ ส่วนด้วยกัน

พัคเก็ต (Puckett) ได้เสนอว่า แยกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน ดังต่อไปนี้

1. มีโรงเรียนอื่น ๆ มาร่วมในการแข่งขันด้วย
2. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแข่งขัน เป็นครั้งคราว
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการแข่งขัน เป็นจำนวนน้อย
4. ระดับการแข่งขันสูงกว่าการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

นอกจากนี้ การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนยังรวมไปถึงการจัด

การแข่งขันในรูปวันกีฬา ทั้งสปรอตเดย์ (Sports Day) และเพลเดย์ (Playday)
การแข่งขันที่สำนัมิตร (Invitational Games) และการแข่งขันเหยา - เยือน
(Telegraph Meets) กวย¹

องค์ประกอบของการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้น จะต้องประกอบไปด้วย

1. ผู้นำซึ่งมีคุณสมบัติที่เหมาะสม
2. อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมเพียงพอ
3. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ
4. มีกรรมการและเจ้าหน้าที่ผู้ตัดสินอย่างเพียงพอ
5. มีการประชาสัมพันธ์
6. ประเภทและเวลาของการแข่งขันเหมาะสม
7. งบประมาณของการแข่งขัน

ทั้งนี้ การจัดโครงการการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนจะต้องอยู่ภายใต้
วิธีการบริหารและการจัดดำเนินการที่ถูกต้อง เป็นไปตามลำดับขั้นตอนกัวย²

หลักสำคัญสำหรับการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

1. การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการ
ผลศึกษาของโรงเรียน

¹ John R Puckett , Guide to an Effective Physical Education Program. (West Nyack : N.Y. Parker Publishing Co., 1976) , p.105

² ibid, p.107

2. คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ครูผู้หน้าที่รับผิดชอบในการฝึกซ้อมและส่งนักกีฬา เข้าแข่งขันและผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและมีหลักการและปรัชญาการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หรือฝึกซ้อมนักกีฬา

3. นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาไม่ควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่คงใช้เวลาฝึกซ้อมและแข่งขันเป็นระยะเวลายาวนาน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่จัดขึ้นในลักษณะ เพื่อความสนุกสนาน เป็นครั้งคราวและในกิจกรรมที่ง่าย ๆ อาจจะกระทำได้ในระดับชั้นประถมศึกษา แต่ทั้งนี้จะต้องปรับกิจกรรม สถานที่ อุปกรณ์และระยะเวลาของการแข่งขันให้เหมาะสมกับวัยนักเรียนที่จะทำการแข่งขัน

4. สุขภาพและความปลอดภัยของนักเรียนมีความสำคัญมากกว่าสิ่งอื่นใดในการแข่งขันแต่ละครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกีฬาที่หนัก ๆ ก่อนจะมีการฝึกซ้อมควรจะได้มีการตรวจร่างกายของนักกีฬา เสียก่อนว่าการออกกำลังกายที่หนักนั้นไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายของนักเรียน ในการฝึกซ้อมและการแข่งขันก็ควรจะได้ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

5. นักเรียนที่เป็นนักกีฬา เข้าแข่งขันระหว่างโรงเรียนจะต้องมีความเข้าใจในความรับผิดชอบและภาระหน้าที่ที่ตนเองจะต้องมีตลอด เวลาการฝึกซ้อมและแข่งขัน การมีวินัยในตนเอง การแบ่ง เวลาการฝึกซ้อมและการเรียน สิทธิและหน้าที่ของนักกีฬา และอื่น ๆ สิ่งเหล่านี้ครูผู้รับผิดชอบจะต้องชี้แจงให้นักเรียน เข้าใจเป็นอย่างดี ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่นักเรียน เป็นสำคัญด้วย

6. ครูควรจะได้ชี้แจงให้นักเรียนที่เข้าแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เข้าใจถึงจุดมุ่งหมาย ขอบข่ายและปรัชญาของการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนให้นักเรียน และผู้ปกครองของนักเรียนได้เข้าใจโดยถูกต้อง เพื่อที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนใฝ่หมั่นฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายและปรัชญาที่ถูกต้องนั้น ๆ

7. การฝึกซ้อมของครูนั้นคงถือว่าการให้การศึกษาแก่นักเรียนควบคู่กันไปด้วย ดังคำกล่าวที่ว่า "การฝึกกีฬาก็คือการสอนนักเรียน" ฉะนั้น ผู้ฝึกนักกีฬาก็คือผู้ทำหน้าที่ครูอย่างหนึ่งนั่นเอง

8. เนื่องจากการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้น เป็นกิจกรรมที่นักเรียนที่เข้าแข่งขันจะต้องใช้กำลังกายกำลังใจและเวลาเพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขันเพิ่มขึ้นมากกว่าการเรียนในเวลาปกติมาก ด้วยเหตุนี้ครูจึงควรจะได้ชี้แจงให้นักเรียนที่แข่งขันได้เข้าใจล่วงหน้าเพื่อจะได้ไม่ เป็นปัญหาต่อการเรียนของนักเรียนอื่น เนื่องจากการแข่งขันกีฬา

9. ถ้าหากเป็นไปได้ครูไม่ควรจะใช้เวลาเรียนตามปกติเพื่อฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬา เพราะจะทำให้ให้นักเรียนที่เป็นนักกีฬาต้องขาดเรียนหรือเรียนไม่ทันเพื่อน แม้แต่การฝึกซ้อม ครูก็ควรที่จะแบ่งเวลาในการฝึกซ้อมในแต่ละวันให้พอ

10. การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนแต่ละครั้งครูควรจะต้องแน่ใจว่าได้ให้นักเรียนเตรียมตัวฝึกซ้อมมาแล้วอย่างเพียงพอ ร่างกายมีความพร้อมทั้งในแง่ของสมรรถภาพและในก้านทักษะของกีฬาที่จะเข้าแข่งขันนั้น ๆ ทั้งนี้เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น เนื่องจากการแข่งขันกีฬานั้น

11. การเข้าร่วมแข่งขันทุกครั้งครูจะต้องกำชับให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบกติกาตลอดจนการเคารพเชื่อฟังคำตัดสินอย่างเคร่งครัด ให้ระลึกอยู่เสมอว่าการมีน้ำใจนักกีฬา การรู้จักแพ้รู้จักชนะ การรู้จักถอย มีความสามัคคีและมีไมตรีต่อกัน เท่านั้นที่จะเป็นสัญลักษณ์ยกย่องให้รู้ว่าเราเป็นนักกีฬาได้ เกี่ยวกับชื่อเสียงของตัวเราเอง ของโรงเรียนและของสถาบันของเราจะขึ้นอยู่กับว่าเรามีคุณสมบัติดังกล่าวนี้มากน้อยแค่ไหน

12. การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้ง ครูไม่ควรจะเน้นให้นักเรียนเห็นแก่ชัยชนะหรือถ้วยรางวัลมากเกินไป ครูควรจะได้ชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันและประโยชน์ที่จะได้รับจากการแข่งขันกีฬา เช่นมีศรัทธา สุขภาพ และความสนุกสนาน ความชื่นชมเชยของการกีฬาที่มากกว่าอย่างอื่น สำหรับชัยชนะหรือถ้วยรางวัลนั้นควรจะ เป็นผลพลอยได้ตามมาในภายหลังจากเราได้แสดงความสามารถ ความชื่นชมเชยของกีฬานั้น ๆ แล้วเท่านั้น

13. การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในบางครั้งอาจจะเป็นที่สนใจของประชาชนหรือสื่อมวลชนโดยทั่วไปอย่างมาก ทำให้มีผลต่อการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน

สถาบันหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ครู ผู้ฝึกหรือแม่แต่นักกีฬาเองด้วย การประชาสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในลักษณะ เช่นนี้ถ้าหากว่าไม่มีความระมัดระวังให้อยู่ในขอบเขตที่สมควรแล้ว บางทีอาจจะกลายเป็นเอานักกีฬาเป็นเครื่องมือมากเกินไป ผลเสียอาจจะมียกข้อชีวิตและอนาคตของนักเรียนอย่างมาก

14. ในกรณีที่นักเรียนไปเชียร์กีฬาด้วย โรงเรียนหรือผู้ฝึกที่ควรจะต้องชี้แจงให้นักเรียนที่ไปเชียร์ได้ เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ประโยชน์ที่จะได้รับจากการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ลักษณะการมีน้ำใจนักกีฬา การเป็นผู้เล่นและผู้กีฬาที่ดี ตลอดจนการเชียร์กีฬาที่ดีให้นักเรียนได้เข้าใจและปฏิบัติให้ถูกต้องด้วย

15. เพื่อให้การแข่งขันกีฬาได้บรรลุความที่วางไว้มากยิ่งขึ้น ครู ผู้ฝึกนักกีฬาและผู้จัดการแข่งขันควรจะมีวิธีการที่จะส่งเสริมให้นักกีฬาทั้งสองฝ่ายมีความเป็นมิตรและมีความสามัคคีปรองดองซึ่งกันและกันทั้งก่อนเล่น ระหว่างเล่น และหลังเล่น

16. การที่นักเรียนที่เข้าแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนจะเป็นไปตามอุดมคติของการแข่งขันกีฬาหรือไม่ มากน้อยแค่ไหนนั้น จะขึ้นอยู่กับความเป็นตัวอย่างที่ดีของครู ผู้ฝึกหรือโรงเรียนที่ส่งนักเรียนเข้าแข่งขันกีฬานั้น ๆ

17. การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนอีกแบบหนึ่ง คือการจัดการแข่งขันที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว เพื่อความสนุกสนานและเพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนที่มีความคุ้นเคยกัน มีความใกล้ชิดเคียงกัน มีความสนใจคล้ายคลึงกัน ในระหว่างสองโรงเรียนหรือมากกว่าและมีการแข่งขันกีฬาเพียงหนึ่งอย่างหรือมากกว่า โดยจะจัดการแข่งขันให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งวันหรือสองวัน เป็นอย่างช้า การแข่งขันในลักษณะนี้อาจจะเรียกว่าเป็นการแข่งขันกีฬานอกโรงเรียน (Extramural Athletic Programs) ความปกติแล้วการแข่งขันแบบนี้จะเป็นการแข่งขันเพื่อเชื่อมความสามัคคีกัน ผลการแข่งขันหรือแพ้ชนะส่วนใหญ่มักจะไม่มีอิทธิพลต่อการแข่งขันมากนัก แต่บรรยากาศของการแข่งขันจะมีความเป็นกันเองมากกว่าการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

1 วรรคก็ เพียรชอบ, หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร: ไทว้ฒนาพานิช, 2527), หน้า 30 - 34.

การวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2513 ไพฑูรย์ จัยสิน ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในประเทศไทย โดยการส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม จำนวน 44 คน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูพลศึกษา อุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพอ และนักเรียนส่วนใหญ่สนใจในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในและการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมาก นักเรียนชายและหญิงสามารถเลือกเข้าแข่งขันกีฬาได้หลายประเภท นักเรียนที่มีทักษะสูงจะได้รับการส่งเสริมมาก การวางการฝึกซ้อมของนักกีฬามีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ กีฬาที่ส่งเข้าแข่งขันส่วนใหญ่ คือ ฟุตบอล กรีฑา และแบดมินตัน¹

ในปี พ.ศ. 2516 คงศักดิ์ เจริญรักษ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร" โดยการส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานครจำนวน 62 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานครได้จัดโปรแกรมพลศึกษาประกอบด้วย

โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน	100 %
โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	98 %
โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	82 %
โปรแกรมสันตนาการ	53 %
โปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ	10 %

¹ไพฑูรย์ จัยสิน, "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2513).

โดยมีวัตถุประสงค์ด้านการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา และการรู้จักนำกิจกรรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ กิจกรรมที่จัดสอนและจัดการแข่งขันมากได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน และยิมนาสติก ส่วนด้านการดำเนินการด้านโปรแกรมผลศึกษาได้จัดให้สนองความต้องการ ความสนใจของนักเรียน รวมทั้ง เปิดโอกาสให้ทุกคนได้เรียนผลศึกษาและแข่งขันกีฬาตามความสามารถ และความสนใจของแต่ละบุคคล สำหรับปัญหาในการจัดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน ยังคงมีปัญหาด้านอุปกรณ์ สถานที่ และจำนวนครูผลศึกษาซึ่งยังไม่เพียงพอ¹

ในปี พ.ศ. 2522 วิสิฐ เชมะภาคะพันธ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนพณิชยการ ในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนพณิชยการ จำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. การสอนผลศึกษาในโรงเรียนพณิชยการส่วนใหญ่ เน้นในด้านการพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ทางโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดสอนวิชาตามวิชาบังคับในหลักสูตร แต่ได้จัดสอนวิชาอื่นทดแทน คือ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และลีลาศ
2. การสอนผลศึกษายังคงมีปัญหามาก ได้แก่ สถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และจำนวนครูผลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ตลอดจนฝ่ายบริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาผลศึกษาเท่าที่ควร
3. การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เน้นทางด้านความสามัคคีกลมเกลียว และความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา กิจกรรมที่จัดมาก ได้แก่ บาสเกตบอล ฟุตบอล

¹ คงศักดิ์ เจริญรักษ์, "โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาผลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

วอลเลย์บอล แบดมินตัน ตะกร้อ และ เทเบิลเทนนิส ที่กรมพลศึกษาและกรุงเทพมหานคร
จักขึ้น 1

ในปีเดียวกัน สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัด
และดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในสถาบันอาชีวศึกษารุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบ
สอบถามไปยังครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 38 คน ผลการวิจัยพบว่า
สถาบันอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาทั้งในกาน การสอน
พลศึกษาในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
การจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ สำหรับการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ฝึกปกติมีจึค
น้อยมาก

สำหรับวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน คือ ฝึกฝน
การเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี ส่งเสริมความสามัคคีกลมเกลียว กิจกรรมที่ส่งเข้าแข่งขัน เรียง
ตามลำดับ ดังนี้ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล เซปักตะกร้อ โดยจัดส่งเข้าแข่งขันทุกปีที
กรมพลศึกษาจักขึ้น ปัญหาทางกาน โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่ครูพลศึกษา
เห็นว่าประสบมาก ได้แก่ ขาดสถานที่ฝึกซ้อมกีฬาประเภทที่ส่งเข้าแข่งขัน ขาดงบประมาณ
ในการจัดส่งเข้าแข่งขัน นักเรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมเพียงพอ มีปัญหาเกี่ยวกับการคุมัก-
เรียนไปคุ้กีฬา ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร 2

ในปี พ.ศ. 2523 ปานศิริ จันโทกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัด
และการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเอกชน" โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา

¹วิสิฐ เชมะภาคะพันธ์ , "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา
ในโรงเรียนพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ภาควิชา
พลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522).

²สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ , "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรม
พลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ภาควิชา
วิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522).

ปัญหาการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเอกชน โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์พลศึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาไมตรีศึกษาและอธิการหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา และอีกชุดหนึ่งส่งให้นักศึกษาในวิทยาลัย เอกชนทุกแห่งยกเว้นวิทยาลัยคณาวัศวี จังหวัดมหาสารคาม ซึ่ง เปิดทำการสอนในปีการศึกษา 2522 เป็นปีแรก รวมวิทยาลัย เอกชน 10 แห่ง ประชากร เป็นประชากรที่ตอบแบบสอบถามชุดที่ 1 จำนวน 20 คน และ ประชากรที่ตอบแบบสอบถามชุดที่ 2 200 คน ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัย เอกชนมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาประกอบด้วย โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนร้อยละ 30 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬานอกและระหว่างสถาบันร้อยละ 100 โปรแกรมสนับสนุนการร้อยละ 100 และ โปรแกรมบรรณการพลศึกษาร้อยละ 10

สำหรับวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการแข่งขันกีฬานอกและระหว่างสถาบันคือ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักศึกษาสถาบันอื่น เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสถาบันและเพื่อส่งเสริมให้เป็นผู้นำใจเป็นนักกีฬา ปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมการแข่งขันกีฬานอกและระหว่างสถาบัน ประสพปัญหาในด้านการคัดเลือกนักกีฬาและการเข้าชมและเชียร์กีฬา

ในปีเดียวกัน พัทธพงษ์ พลพันธ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนใน ส่วนกลาง" โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน 238 คน อาจารย์หัวหน้าหมวดพลานามัย 238 คน และเจ้าหน้าที่พลศึกษา 24 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เน้นวัตถุประสงค์ในด้านการปลูกฝังให้นักเรียนรักการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา การเพิ่มพูนทักษะและใช้ความ

ปานศิริ จันโทกุล, "ปัญหาการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัย เอกชน" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

สามารถในเชิงกีฬาที่แท้จริง การส่งเสริมความสามัคคีกลมเกลียวของนักเรียน และการฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ประเภทกีฬาที่โรงเรียนส่งเสริมแข่งขันมากที่สุด ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และกรีฑา

2. ปัญหาที่โรงเรียนประสบ ได้แก่ โรงเรียนไม่มุ่งงบประมาณในการดำเนินการ เตรียมตัวนักกีฬา เข้าร่วมแข่งขัน นักกีฬาของโรงเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนต่ำ การแข่งขันมุ่งไปที่การเอาชนะกัน เป็นสำคัญ นักกีฬาส่วนใหญ่มีภาระกิจประจำวันที่ต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้าน ทักษะทางการกีฬาประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนโดยทั่วไปมีมาตรฐานต่ำ ครูพลศึกษาไม่มีการสอนมาก ไม่มีเวลาฝึกสอนนักกีฬา เข้าร่วมแข่งขัน ความยากลำบากในการควบคุมความประพฤติและมารยาทในการปฏิบัติกีฬาในสนามแข่งขัน

3. ปัญหาที่กรมพลศึกษาประสบ ได้แก่ ความยากลำบากในการของบประมาณเพื่อจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ความยากลำบากในการจัดแพทย์พยาบาลที่อยู่ประจำสนามตลอดฤดูกาลแข่งขัน การควบคุมนักเรียนนำอาวุธหรือสิ่งของที่มีลักษณะ เป็นอาวุธมา เข็มรูกีฬา นักเรียนส่ง เสี่ยง เข็มรูกีฬา และหายาบคาย ความยากลำบากในการจัดหาสนามแข่งขันให้เพียงพอกับความต้องการ

4. ผู้บริหารโรงเรียนและอาจารย์หัวหน้าหมวดพลศึกษามักมีความคิดเห็นในคำนำปัญหาการสนับสนุนกีฬา การคัดเลือกนักกีฬาของโรงเรียน การปกครองนักกีฬา และผู้กีฬา สนามและอุปกรณ์กีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05¹

ในปีเดียวกัน วุฒิพงษ์ คันทนาภรณ์กุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อายุสามัญระคัยที่ห้า ในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถาม ถามครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในโรงเรียนผู้ใหญ่ จำนวน

¹พิทักษ์ พลจันทร์, "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในส่วนกลาง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

48 คน และนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับที่ห้า จำนวน 320 คน จากโรงเรียนผู้ใหญ่ 16 แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับโครงการสอน พลศึกษาในชั้นคือ โรงเรียนไม่มีค้ำวาทางพลศึกษาไว้ให้คนคว่า ครูพลศึกษาไม่มีโอกาส แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารค้ำววิชาการ นักศึกษาไม่มีเวลาและสนามสำหรับการฝึกซ้อมกิจกรรม นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญและไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการเรียน วิชาพลศึกษา นักศึกษามาเรียนไม่สม่ำเสมอ ขาดระเบียบวินัย และไม่มีเครื่องแต่งกาย ที่เหมาะสม สำหรับการเรียนวิชาพลศึกษา อุปกรณไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ความไม่สะดวกในการเบิกอุปกรณ์ของโรงเรียน เพื่อฝึกซ้อม หลักสูตรไม่มีความต่อเนื่องและยืดหยุ่นไม่เพียงพอ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดโครงการกิจกรรมเพื่อนันทนาการ คือ ช่วงและระยะเวลาที่จะใช้จัดกิจกรรมไม่เอื้ออำนวย ขาดงบประมาณ และขาดวิทยากรที่จะมา ช่วยค้ำเนินงาน ครูอื่น ๆ ไม่ให้ความร่วมมือ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดโครงการแข่งขัน กีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียนคือ ขาดงบประมาณสำหรับค้ำเนินการแข่งขัน ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีนโยบายส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ ขาด การประสานงานที่ีระหว่างโรงเรียนผู้ใหญ่ด้วยกัน

ในปีเดียวกันนี้ สุพร วม จิตต์ภักดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัด และค้ำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 8" โดยส่งแบบสอบถาม ถามครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 8 จำนวน 91 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชา พลศึกษา คือ โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ความหลักสูตร จำนวนนักเรียนแต่ละ กลุ่มมากเกินไป ขาดค้ำวาทาที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการ แข่งขันกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียนคือ ขาดงบประมาณ และความร่วมมือจาก

วิฑูพิพงษ์ คันทนาภรณ์กุล, "ปัญหาการจัดและค้ำเนินการโปรแกรม พลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่สายสามัญระดับที่ห้าในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์- ปรินญูตามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

คณะครูภายในโรงเรียน และผู้บริหารไม่สนับสนุน ปัญหาเกี่ยวกับครูพลศึกษา คือ ครูพลศึกษามีจำนวนน้อย มีชั่วโมงสอนมาก ต้องสอนวิชาสามัญอื่น ๆ ควบ ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกคือ ซากสถานที่ฝึกกีฬาในร่ม สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องทำงานของครูพลศึกษาและอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ปัญหาอื่น ๆ คือ ศึกษานิเทศก์ไม่เคยไปให้คำแนะนำช่วยเหลือ ครูอื่นไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาว่าเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการ และผู้บริหารเห็นว่าพลศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กเล่นกีฬาเพื่อแข่งขันเท่านั้น¹

ในปีเดียวกัน ศิลป์พงษ์ ศรีวุฒิ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปให้ครูพลศึกษา ผู้บริหาร และนักเรียน จำนวนทั้งสิ้น 320 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดดำเนินการโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่างโรงเรียนกิจกรรมที่จัดส่งเข้าแข่งขันเป็นประจำได้แก่ วอลเลย์บอล ฟุตบอล ส่งเข้าแข่งขันบ่อยครั้งได้แก่ บาสเกตบอล เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน กรีฑา โดยคัดเลือกนักกีฬาจากนักเรียนมาสมัคร ส่งเข้าแข่งขันของเทศบาลและกรมพลศึกษา ฝึกซ้อมนักกีฬาโดยครูพลศึกษา และจัดสวัสดิการให้ด้วย ค่าใช้จ่ายจากเงินบำรุงการศึกษา ในวันที่มีการแข่งขันจัดเฉพาะนักกีฬาไปแข่ง นอกจากในนักสำคัญ ฝ่ายบริหารมีความเห็นว่าการกีฬาที่ควรส่งเข้าแข่งขันได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล แบดมินตัน บาสเกตบอล โดยในวันที่มีการแข่งขันควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ไปชมและเชียร์ การคัดเลือกนักกีฬาจากนักเรียนที่มาสมัคร สำหรับปัญหาของการจัดดำเนินการโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่างโรงเรียน ฝ่ายพลศึกษาประสบคือ งบประมาณที่ใช้จ่ายให้นักกีฬา สนามฝึกซ้อมบริการสำหรับนักกีฬา การฝึกซ้อมของนักกีฬา การสนับสนุนของผู้ปกครอง การสนับสนุนของฝ่ายบริหาร การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ ฝ่ายบริหารประสบปัญหา การจัดบิไซ

¹สุพร ภูมิ จิตภักดิ์, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

จ่าย การชมและเชียร์ บริการที่จัดให้นักกีฬา ความประพฤตินักกีฬา การสนับสนุนของนักครอง ความเห็น เกี่ยวกับปัญหาของโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่างโรงเรียน ระหว่างฝ่ายพลศึกษาด้วยฝ่ายบริหาร ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05¹

ในปี พ.ศ. 2524 เกษม ช่วยพั่ง ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ในโรงเรียนชั้นประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำนวน 213 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนชั้นประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประกอบด้วย โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนจัดครบทุกโรงเรียน รองลงมาได้แก่ โครงการจัดการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียน โครงการจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ และโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ สำหรับปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนที่พบมากที่สุดได้แก่ อุปสรรคทางพลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และมีไม่ครบทุกประเภทตามกิจกรรมที่จัดงบประมาณในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษามีไม่เพียงพอ ซากหนังสือหรือเอกสารทางคานพลศึกษาและคู่มือครูในการค้นคว้าเพิ่มเติม ซากห้องทำงานของครูพลศึกษาที่เป็นเอกเทศ ห้อง เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนและห้องเก็บอุปกรณ์พลศึกษา สถานที่จัดกิจกรรมในร่มและกลางแจ้งมีไม่เพียงพอและอยู่ในสภาพที่ไม่เหมาะสม นักเรียนไม่มีชุดฝึกพลศึกษาที่แน่นอนในการเข้าร่วมกิจกรรม และยังมีขาดผู้เชี่ยวชาญที่จะมาให้ความรู้และช่วยเหลือในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ส่วนความคิดเห็นของครู

¹ศิโรตม์ ศรีวิบูลย์, "ปัญหาการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

พลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา เกี่ยวกับการ เน้นวัตถุประสงค์และ การประสบปัญหาในการ จัดและดำเนินโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ¹

ในปีเดียวกัน ไชยรัตน์ คุณาชีวะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัด และการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย" โดยใช้แบบสอบถาม เป็น เครื่องมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูล ตามคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 8 จำนวน 100 คน ผู้จัดการทีมกีฬามหาวิทยาลัย 100 คน และ หัวหน้าทีมกีฬาซึ่ง เป็นตัวแทนของนักกีฬาประมาณ 100 คน ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ผู้จัดการทีม และหัวหน้าทีมนักกีฬา ต่างมีความเห็นตรงกันว่า กีฬามหาวิทยาลัยสนองวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขัน เป็นส่วนมาก ทางด้านปัญหา เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย และผู้จัดการทีมมีความ เห็นตรงกันว่า มีปัญหาทางค่านิยมและบุคลากรมาก ส่วนปัญหาค่านิยม ๆ พบว่ามีน้อย ²

ในปีเดียวกัน วีรพงษ์ บางท่าไม้ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัด และดำเนินการกีฬาจังหวัด" เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัดของ เจ้าหน้าที่กีฬาทุกจังหวัด โดยสร้างแบบสอบถามแบบให้ตรวจคำตอบ มาตราส่วน ประเมินค่า และแบบปลายเปิด โดยส่งแบบสอบถามไปยัง เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด 144

¹เกษม ชวบทนัง, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาใน โรงเรียนชั้นประถมศึกษา ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

²ไชยรัตน์ คุณาชีวะ, "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่เจ้าหน้าที่สภาจังหวัดประสบมากคือ การขาดแคลนในก้านงบประมาณในการดำเนินงาน จำนวนเจ้าหน้าที่สภาจังหวัด อุปกรณ์และสนามกีฬา ผู้ฝึกสอนและนักกีฬากีฬา ตลอดจนขาดความเอาใจใส่ของผู้บริหารงานจังหวัด ความนิยมกีฬาของประชาชนเริ่มล้าสมัยจากมากไปน้อย คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ และกรีฑา ตามลำดับ ปริมาณการจัดการแข่งขันเฉลี่ยทุกจังหวัดใน 1 ปี ฟุตบอล 3 ครั้ง บาสเกตบอล 2 ครั้ง วอลเลย์บอล 2 ครั้ง เซปักตะกร้อ 2 ครั้ง และกรีฑา 2 ครั้ง¹

ในปีเดียวกัน พิศนชาติ กฤติขจร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา" เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังคณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา 50 คน คณะกรรมการดำเนินการแข่งขัน 50 คน และผู้ควบคุมนักกีฬา 50 คน ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา คณะกรรมการจัดดำเนินการแข่งขันและผู้ควบคุมนักกีฬา ต่างมีความเห็นตรงกันว่า กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาสนองวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันเป็นส่วนมาก ทางก้านปัญหาเกี่ยวกับการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา คณะกรรมการจัดดำเนินการแข่งขัน และผู้ควบคุมนักกีฬามีความเห็นแตกต่างกันยกเว้นในก้านงบประมาณและบุคคลากร²

¹วีรพงษ์ บางท่าไม้ , "ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

²พิศนชาติ กฤติขจร , "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

ในปีเดียวกัน ไพโรจน์ สุวรรณภักดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร" เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้บริหารโรงเรียนครูพลศึกษา และครูอื่น ๆ ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ชุด ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ประสบมากที่สุดตามความเห็นของผู้บริหารโรงเรียนคือ สถานที่ไม่เพียงพอโดยเฉพาะสถานที่กลางแจ้ง และขาดการตรวจสุขภาพนักเรียนก่อนเข้าร่วมการแข่งขัน ส่วนครูพลศึกษาและครูอื่น ๆ มีความเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากที่สุด ได้แก่ ขาดเงินสำหรับจ่ายค่าล่วงเวลาและสวัสดิภาพสำหรับบุคลากร ขาดการนำกิจกรรมที่เป็นศิลปะประจำชาติ เช่น กระบี่กระบอง ตะกร้อ ไซ้ เป็นกิจกรรมการแข่งขัน ขาดการประสานงานและความร่วมมือระหว่างผู้บริหารโรงเรียนครูพลศึกษา และครูอื่น ๆ และขาดงบประมาณในการจัดและดำเนินการแข่งขัน¹

ในปีเดียวกัน สุรพล ศรีพลประพันธ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10" เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ในเขตการศึกษา 10 โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 216 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10 มีการจัดโปรแกรมพลศึกษากันนี้คือ การสอนพลศึกษาในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ส่วนกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ฝึกปดกันนั้นไม่มีการจัด สำหรับวัตถุประสงค์ของโครงการจัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้น เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง และเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนพยายามฝึกฝนทักษะกีฬาอย่างสม่ำเสมอ กิจกรรมที่นิยมจัดในโครงการจัดแข่งขัน

¹ไพโรจน์ สุวรรณภักดี, "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

ก็ทำระหว่างโรงเรียนไค้แก่ ฟุทบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ และบาสเกตบอล ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา พบว่า จำนวนครูพลศึกษา งบประมาณ โสภคภัณฑ์ และอุปกรณ์พลศึกษามีไม่เพียงพอ ซากสถานที่ทำควาสะอาดร่างกาย สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่ม และห้อง เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ซากหนังสือ เอกสารทางค้ำน พลศึกษาที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศการสอน และมีงานพิเศษมากเกินไป ¹

ในปี พ.ศ. 2525 วิวัฒน์ไชย วรขรร โภ้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังอาจารย์พลศึกษาในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 55 ชุด ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ประกอบด้วย โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนและโครงการกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่ฝึกปกติ นั้น ส่วนใหญ่ไม่ได้จัด สำหรับปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยนั้น พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกโครงการ ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ฝึกปกติ โรงเรียนสาธิตส่วนภูมิภาค พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ²

¹สุรพล ศรีพลประพันธ์, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาค วิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

²วิวัฒน์ไชย วรขรร, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525).

การวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1977 คาปโลวิทซ์ (Kaplowitz) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "แนวทางที่เป็นรากฐานแห่งความยุติธรรมในการจัดโปรแกรมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนราษฎร์ในระดับมัธยมศึกษา" มีชื่อภาษาอังกฤษว่า "Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic programs for Boys and Girls in Public High Schools" โดยการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์และใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้บริหารกีฬาของโรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียน เอกชนของ เมืองมิก เคอน เซกส์ รัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการวิจัยพบว่า ในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ต้องตั้งอยู่บนรากฐาน 3 ประการ คือ

1. ลักษณะของการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
2. ต้องพิจารณายึดหลักการจัดการแข่งขันให้เป็นไปอย่างระมัดระวังและคำนึงถึงกฎกติกาของสหพันธ์กีฬานานาชาติ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขัน
3. ยึดหลักความยุติธรรมของทุกฝ่ายหรือความเสมอภาคในการเข้าร่วมแข่งขันของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงอย่างทัดเทียมกัน

และ ยังได้สรุปอีกว่า การพัฒนาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาส່ว่นใหญ่จะมุ่งตรงไปที่ผู้บริหาร ซึ่งจะคงจัดให้ตามความจำเป็น และสนองความต้องการของนักเรียน¹

¹ Susan Cheryl Kaplowitz, "Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic Programs for Boys and Girls in Public High Schools, "Dissertation Abstracts International (June 1978):7210 A.